

CON HEO ĐẤT TỪ THIÊN

Truyện ngắn Nguyễn Nguyên An

Bố đỗ xe bên lề đường, Dung nhảy xuống, chạy vào quầy mua báo. Dung thấy Hạnh - bạn học cùng lớp - trong bộ đồ nhếch nhác, tay cầm xấp vé số, linh nhanh? Dung định gọi, nhưng ngại bố chờ và cũng ghét mấy "thằng ranh" bán vé số ở đây! Nhiều lần chúng mời dai bố, bố không mua, chúng vẫn lằng nhằng bu quanh và ngoác những cái miệng ám bẩn, nhao nhao: "Vé số... đây, vé số... ôô... số...đây...", có đứa lấy tiếp vé cặp mười nhét vào tay bố! Dung biết tính bố không thích cầu may, làm gì cũng chắc chắn, cật lực nên chẳng mấy khi mua vé số, để phải phấp phỏng chờ trúng thưởng. Ra xe, Dung còn thấy Hạnh nấp vào bọn bán vé số tùm tùm đánh bài sau quầy báo. Dung thấy thương bạn, hèn gì dạo này Hạnh học sứt bất ngờ!? Dắt xe vào nhà, bố quay lui:

- Có chuyện gì con gái bố buồn vậy?

Dung giật mình bởi sự quan sát tinh tế của bố. Nhưng Dung lại hỏi:

- Sao bố biết?

Vẫn giọng ảm áp:

- Thấy con gái bố không tí lia đủ chuyện như mọi khi, bố đoán vậy. Đúng không?

- Dạ vâng. Bạn lớp con đi bán vé số, con thấy tội nghiệp bạn ấy quá.

Bố Dung bật cười:

- Chuyện... không đâu. Con gái không nên đa sầu đa cảm. Bố nghe con làm tổ trưởng Tổ từ thiện, sao không tìm cách giúp bạn đi.

- Đúng rồi! Lúc nào rồi, bố chở con đến nhà bạn Hạnh thử xem, bố nhé.

- Ừ.

Qua đôi đường ra ngoại ô, vào con hẻm xuyên giữa xóm nhà lao động và hai lần hỏi thăm, cha con Dung tìm ra căn nhà còn lám nhám bờ lô chưa tô trét, bên trên sùm sụp mái tôn cũ, đôi tấm vàng gỉ loang lỗ, đó là nhà ông bà nội của Hạnh. Bố con Dung gặp một người đàn bà ngoài năm mươi tuổi, mặt đã sạm nhăn vì tuổi tác. Dung biết đó là bà nội của Hạnh, một lần Hạnh cho Dung biết Hạnh đang ở với ông bà nội. Bố Dung hỏi:

- Trò Hạnh có nhà không bác?

Nội Hạnh ngờ ngàng... lo sợ:

- Nó phá tán chi ở trường hả thầy?

Dung hót lời:

- Không bà ạ. Cháu và bố cháu đi ngang tiện đường ghé thăm trò Hạnh cho biết nhà.

- Thằng Hạnh đi học chưa về.

Dung buột miệng:

- Buổi chiều lớp chúng cháu nghỉ bà ạ. Cháu thấy trò Hạnh đi bán vé số mà.

Nghe vậy, bà nội Hạnh ngồi phịch xuống chiếc ghế đầu đối diện với bố Dung:

- Trời đất, nó nói dối tui là nó đi học cả ngày, thiệt là con với cháu!

Mời bố con Dung uống nước, bà nội Hạnh tình thật kể, cha mẹ Hạnh sang Lào làm ăn, gửi Hạnh cho ông bà nuôi hồi Hạnh lên sáu lặn. Mấy năm đầu cha mẹ Hạnh làm ăn phát đạt, lần nào về cũng gửi tiền cho bà nuôi Hạnh. Không ngờ, cha Hạnh lâm bệnh qua đời. Mẹ Hạnh đi lấy chồng. Năm đầu mẹ Hạnh cũng gửi tiền về cho bà nuôi cháu. Nhưng sau, không biết vì làm ăn lụn bại, hay lâm vòng lao lý và cũng có thể người chồng sau không muốn nuôi con riêng của vợ, bà không nhận bất cứ thư từ, tiền bạc gì từ mẹ của Hạnh gửi về cho Hạnh cả. Ông bà đành cáng đáng nuôi cháu nội ăn học từ ấy. Nhiều lần Hạnh thấy ông nội gò người đẩy xe xích lô chở khách lên dốc, Hạnh xin bà cho Hạnh đi bán vé số giúp ông đỡ rạc chân, lao碌. Bà lại lo Hạnh ham làm tiền nghỉ học, bà không ưng ý. Vậy mà nay cháu nó ưa chi làm này!

Nghe bà nội Hạnh tâm sự Dung thấy nao nao trong lòng...

Tổ từ thiện là một nhóm bạn lớp 5¹ của Dung. Tổ thường tổ chức đi quyên góp các bạn thuộc diện gia đình khá giả trong toàn trường, nhận quà vật dòn đầy con lợn đất. Mỗi quý ba tháng tổ đập con lợn đất, tìm những bạn nào lâm cảnh túng quẫn hoặc đau ốm phải nằm viện, đưa tiền, quà đến tặng bạn. Hôm sau đến lớp, Dung bàn với các thành viên trong tổ:

- Hôm qua mình đến nhà trò Hạnh, mình thấy nhà Hạnh nghèo lắm, buổi chiều Hạnh phải lang thang đi bán vé số giúp ông bà nội. Mình đề nghị quý này đập con lợn đất tặng trò Hạnh các bạn nhé.

Lan chu miệng:

- Thôi đi! Hạnh chuyên môn ném sỏi vào Lan, mỗi khi Lan lên chỉ huy Liên đội sinh hoạt, đồ...

Dung lấy ngón tay trở đưa ngang miệng:

- Y... không được mắng bạn! Dung nghĩ đó là việc khác. Tổ mình là Tổ từ thiện mà Lan.

Lan vùng vằng:

- Hắn thường quanh quẩn bên bàn bi da gần quầy báo đó Dung.

- Hạnh đi bán vé số ở khu vực đó đó.

Hiên đứng lắng nghe hồi lâu, giờ mới góp ý:

- Cũng có thể bạn Hạnh đến chỗ người lớn chơi bi da để bán vé số. Ở đó, anh của Hiên nói mấy người chơi bi da cá độ, "*chơi một cơ ăn thua một xi, một chai*" Một xi là một trăm, một chai là một triệu đồng luôn. Người thắng độ, nhiều khi nổi hứng mua cả xấp vé số lặn Lan à.

Nghe bạn Hiên nói thế, Lan vẫn chưa hết thành kiến với Hạnh, Lan ngoe ngoáy bỏ vào lớp ngồi chống cằm nhìn cả tổ đã quyết định. Dù vậy, hôm Dung, Thanh, Trân và Hiên đến nhà Hạnh, Lan cũng đòi theo. Tổ từ thiện đã hẹn với Hạnh bán khoán:

- Có việc chi nói đại ra đây khỏe không?

Dung nói:

- Bí mật, chiều bọn mình đến bạn biết ngay mà.

- Ôi, quan trọng! Tối sáu, bảy giờ Hạnh mới về đó nghe.

- Chắc chắn là mấy?
- Đúng mười tám giờ ba mươi, được chưa?
- O k.

Hạnh đón Tổ từ thiện trong bộ đồng phục đi học ở trường, trông cũng tươm tất, không luộm thuộm như lúc cầm vé số đi bán mà Dung đã gặp. Dung đại diện Tổ tặng Hạnh một phong bao, trong đầy dày một xấp tiền lẻ gồm 482.000 đồng. Dung áp úng mãi mới nói:

- Tổ từ thiện biết hoàn cảnh của Hạnh nên quyết định tặng Hạnh toàn bộ số tiền quyên được trong quý vừa rồi. Chút quà mọn và những tấm lòng thơm thảo của bạn bè trân trọng gửi đến Hạnh. Nếu được, Tổ mong Hạnh nghỉ bán vé số qua kỳ thi vượt cấp rồi hẳn hay. Bố Dung nói: *"Trẻ em đi bán vé số không chỉ học kém mà còn bị nhiễm những thói hư tật xấu của người lớn. Ủy ban thành phố đang tính phối hợp với các Ủy ban các phường xã, các tổ chức từ thiện và gia đình có trẻ em đi bán vé số, tổ chức cấp kinh phí dạy nghề, dạy chữ cho trẻ em, để các em không đi bán vé số nữa. Phần đầu cuối năm trên đường phố không còn trẻ em lang thang bán vé số nữa. Đi bán vé số được lợi trước mắt mà không thấy cái hại về lâu, về dài."*. Đó, Hạnh thấy không? Hạnh có đồng ý nghỉ đi bán vé số không nào?

Hạnh đứng đực mặt ra một lát rồi mới lồm đóm nước mắt và rụt rè hiếm có, đưa tay nhận phong bì từ tay Dung. Bà nội Hạnh đứng bên các bạn Hạnh tự lúc nào, bà cũng lem nhem nước mắt:

- Cháu có nghe bạn cháu nói không. Cháu nghỉ bán vé số nhé. Ông cháu có lao động mới ăn ngon cơm, sống mới thọ cháu ạ. Cháu cứ lo học cho giỏi là trả hiếu cho ông bà rồi. Đâu cần phải đi bán vé số cháu nà.

Lúc này Hạnh mới bật khóc và chạy vội ra sau. Dung, Thanh, Hiền, Trân đứng lặng. Riêng Lan lại thút thít. Có lẽ Lan đã tha thứ cho Hạnh tội nghịch ném sỏi vào Lan mỗi khi Lan lên chỉ huy toàn trường chào cờ...

N.N.A

BẠN MỚI

Truyện ngắn của Nguyễn Nguyên An

Lớp Muội có bạn mới. Cô giới thiệu:

- Đây là bạn Mơ, các cháu làm quen bạn Mơ đi nào!

Bom Su nhanh nhẹn đi lấy ghế, cu Long, Tô Ny cười làm quen, còn Muội thấy bạn đứng ỳ một chỗ mút ngón tay, Muội dắt bạn đến ngồi lên chiếc ghế, nói:

- Bạn đừng mút ngón tay mất vệ sinh!

Cô xách xô sữa lên, lớp mẫu giáo bắt đầu rộn ràng. Muội quên bạn mới lúc nào không hay. Xế trưa, Muội thức dậy, thấy Bom Su lôi chiếu bạn mới, Muội hăm:

- Mách cô đó!

Bom Su Long khựng lại! Chiều, bố đón Muội. Bạn mới cũng được mẹ bạn đón. Bạn mới và Muội gặp nhau ở sân, bạn mới nhoẽn một nụ cười thật tươi. Từ đây, Muội có thêm một bạn mới rất hiền. Đó là Mơ!

LÁ MỪNG NĂM

Truyện ngắn của Nguyễn Nguyên An

Hôm nay Muội được nghỉ học. Muội thấy mẹ đi chợ mua hai con vịt, Muội hỏi:

Giỗ chi nhiều vịt vậy mẹ?

- Mồng năm.

Bố trả lời thay mẹ. Muội hỏi tiếp:

- Giỗ mồng năm là thế nào bố?

- Là ngày mồng năm.

Mẹ nói xen:

- Tết Đoan Ngọ đó con. Anh này thiệt! Trả lời vậy em sao hiểu.

- Một năm hai Tết lận bố?

- Ừ, lát nữa bố con mình đi hái lá mừng năm.

Muội nhảy cẫng lên reo:

- A! A!.... aa.a!...

Bố bảo giờ Ngọ bắt đầu mười một giờ đến hết mười ba giờ. Muội cùng anh Phúc chờ, kim giờ chỉ số 11, kim phút chỉ số 12, liền giục bố đi hái lá mừng năm. Ba bố con đem theo rựa và bao tải ni-lông. Đẩy xe Honda ra ngõ, bố dặn:

- Phúc nhớ nhắc bố lúc kim đồng hồ chỉ đúng số 12 giờ chính Ngọ, bố con ta chớp ba chớp mắt nhìn mặt trời cho tốt mắt các con nhé.

- Dạ vâng!

Bố lại bảo:

- Chỉ chớp mắt không được nhìn lâu đấy!

Bố chở anh em Muội chạy lên con đường đất um tùm bờ bụi dẫn lên đồi thông non. Từ xa nhìn ngọn đồi như một chiếc nón xanh khổng lồ úp lệch bên dòng sông vắng. Bố cắt các loại cây bướm bạc, lá vàng mọi cây một vài nhánh. Anh Phúc cũng tìm được dây hà thủ ô cho bố cắt. Muội xách bao đi theo bố, chờ bố nhét lá vào bao. Muội thấy chị gái của bạn Long hỏi hỏi bạn Long trên xe đạp. Hai chị em bạn Long cũng lên đồi hái lá mừng năm. Muội chỉ tay vào bao tải lá của Muội, khoe với bạn Long:

- Lá mừng năm Muội nhiều chưa.

Chị gái bạn Long nói:

- Chút nữa chị hái nhiều hơn bé lận.

Nhưng hai chị em bạn Long rảo quanh đồi đến nhẽ nhại mò hôi chỉ được vài bướm bạc. Ở đâu cũng bị bố và anh Phúc hái hết rồi. Bạn Long ôm cái bao xẹp ngời lên cục đá với cái mặt ỉu xiu, nói với Muội:

- Năm ni mẹ bạn ốm không thôi mẹ bạn hái hết đồi ni luôn.

Muội hỏi:

- Mẹ bạn uống lá mừng năm khỏi ốm không?

- Khỏi!

Muội chạy đến bên bố:

- Bố ơi mẹ bạn Long bị ốm, bố chia cho bạn một nửa lá mừng năm nhé.
- Bố gạt đầu và rút trong bao tải lá ra chia cho chị em bạn Long hơn một nửa.

Chị bạn Long lí nhí:

- Cảm ơn chú!

Ba cha con lại lên xe chạy về. Bố sức nhớ:

- Phúc không nhắc bố chớp mắt.
- Con quên.

Muội ngồi trước lòng bố, tay ôm nửa bao tải lá để trong giỏ xe, lòng nhớ ánh mắt mừng vui của bạn Long...

LỤT LỚN

Truyện ngắn của Nguyễn Nguyên An

Trời ử ê, gió cuốn bụi mù... rồi mưa. Ban đầu vài hột lác đác, sau rào rào...Muôn vàn hạt mưa nở hình sao, đuổi nhau chảy thành dòng xuống cống rãnh. Muội ngồi bên khung cửa lớp thấy trời mưa gió sợ mẹ không đến đón, trong khi ngoài hanh lang lao xao tiếng phụ huynh. Ai cũng hối hả trùm áo mưa, phủ kín các bạn để đưa về nhà. Cô giáo cũng sốt ruột, thỉnh thoảng đi ra cửa lớp ngong ngóng... Muội thấy mẹ đội áo mưa sù sụ, Muội vẫn nhận ra. Mẹ chưa đến lớp Muội đã chạy đến thưa cô xin về. Mẹ chờ Muội chạy lòng vòng trong mưa. Muội hỏi:

- Mẹ đi đâu vậy mẹ?

Tiếng mẹ loăng ướt:

- Mẹ tránh mấy đoạn đường nhiều cây cao, sợ gió gãy nhánh gây tai nạn cho mẹ con mình. Con chui vào kéo tóc ướt nhẹ rồi.

Trời mưa liên tiếp ba ngày ba đêm không ngớt. Điện cúp, nước cúp, điện thoại không reo... xe cộ không chạy. Con đường trước nhà Muội thành con suối. Nước như kẻ trộm lù lù ngập nhà Muội, lấy cắp đôi dép của Muội. Trời tạnh! Muội thấy trong ti vi nhiều nhà bị nước cuốn, nhiều người chết... và rất nhiều chú bộ đội, công an lái tàu thủy, chạy ca-nô; xe tăng lội nước, máy bay lên thẳng, xuống ghe đi cứu giúp bà con vùng bị lụt nặng. Bác giác Muội thấy trong ti vi một khuôn mặt rất quen, suy nghĩ mãi Muội mới nhớ ra, đó là mẹ của bạn Mơ. Mẹ bạn Mơ đang nhận quà cứu trợ... Muội giặt tay bố:

- Bố chở con đi cứu trợ bạn Mơ nghe bố.

Bố cười:

- Đi thì đi nhưng con lấy gì cứu trợ bạn?

Muội đi vào phòng, bắt ghế, lấy ở giá sách ba cuốn vở mới Muội lĩnh thưởng, nói:

- Cứu trợ bạn nhiều vở này bố.

Bố chở Muội chạy loanh quanh lội nước dưới bầu trời lì chì mây xám, không biết nhà bạn Mơ ở đâu? Bố và Muội được dịp chạy xe xem nước lụt và những đoạn đường nhão nhoét phù sa...

N.NA

NGUYỄN VĂN VINH (N.N.A) - Hộp thư 042 Bưu điện, Huế - E.mail: nguyenan009@gmail.com Tel: 0542206586 - 0543885775 – 0914457805 - (Nhà riêng: 50 Trần Thái Tông, Huế)

ĐẸP QUÁN

Truyện ngắn của Nguyễn Nguyên An

Nhà bạn Nô chỉ cách nhà Muội một con đường. Từ khi chú Tam bố của bạn Nô mở quán nhậu, bạn bè chú tụ tập nhậu nhẹt suốt ngày. Quán chú lúc nào cũng láo nháo tiếng cãi vã, gây lộn nhau! Bố Muội nhiều lần nói với chú Tam:

- Chú mở tiệm cổ giữ đừng để khách chửi tục, con nít bắt chước.

Chú Tam sùng sộ:

- Anh bảo họ ,tui... tui chịu!

Những hôm nghỉ đi mẫu giáo bố phải chở Muội đi công viên vì sợ các "*bom nhậu*" nhà chú Tam lè nhè cãi nhau. Một bữa, Muội và cu Nô cùng đua đạp xe đạp ba bánh dưới sự giám sát của bố. Muội vô tình đụng xe bạn Nô. Bạn Nô chửi thề! Bố bảo Muội đem xe vào đạp trong hiên, không cho Muội đạp xe với bạn Nô nữa. Hôm sau, chú Tam lại nghe bạn Nô chửi thề. Chú mắng bạn Nô rồi đi sang nhà Muội, tâm sự với bố:

- Mấy bữa này thằng Nô nhà em chửi thề liên tục, chắc em đẹp quán quá, cứ đà này thằng Nô tiếp xúc với dân ăn nhậu có ngày em bó tay luôn.

- Chú biết nghĩ vậy là tốt!

Muội rất mừng vì sẽ không còn sợ những chú say rượu vác cái mặt đỏ gay, đi láng cháng giữa đường...

N.N.A

NGUYỄN VĂN VINH (N.N.A) - Hộp thư 042 Bưu điện, Huế - E.mail: nguyenan009@gmail.com Tel: 0542206586 - 0543885775 – 0914457805 - (Nhà riêng: 50 Trần Thái Tông, Huế)

LÀM VIỆC THIỆN

Truyện ngắn của Nguyễn Nguyên An

Một ab bữa Muội dầm chân khóc, mẹ mách bố:

- Anh, Muội lấy không chịu ăn đó kìa!

Bố đến bên Muội:

- Hôm nay rảnh chúng ta đi vắng cảnh chùa Đức Minh.

Chùa Đức Minh tọa lạc trên một gò đất, cây cối còn thưa thớt. Ni cô Minh Huệ hướng dẫn gia đình Muội ra sau thăm một lớp trẻ mồ côi. Ni cô kể:

- Có nhiều cháu tội lắm ông bà ạ. Bố mẹ vất vả lăn lóc trước chùa, khi nhà chùa phát hiện thì đã khóc khản tiếng rồi.

Bố mẹ và Muội theo ni cô vào căn phòng rộng, có nhiều giường ngủ và nhiều chiếc nôi cho trẻ sơ sinh. Ni cô chỉ một em bé xanh xao nằm thiêm thiếp trong nôi, cạnh em có một thím bảo mẫu ngồi ru hời. Ni cô lại nói:

- Cháu này bị kiên vui, suýt chết rồi, may có người đi làm rầy thấy đem đến giao chùa đó. Nhà chùa chăm sóc mấy cũng không khá được.

Mẹ Muội nói:

- Cha mẹ chi mà ác hơn thiệt!

Bố Muội nói khác:

- Mất căn bản từ lúc mới sinh ra, được vậy đã tốt rồi.

Bố, mẹ và Muội lại được ni cô dẫn vào một phòng đông những bạn ngang tuổi Muội. Các bạn đang chơi, đang lê la trên nền gạch hoa. Bên cạnh các bạn cũng có thím bảo mẫu nhưng Muội thấy chẳng bạn nào cười?

Mẹ Muội nói với Muội:

- Con thấy không, các bạn ở đây không cha không mẹ nên bạn nào cũng ngơ ngác.

Mẹ bật khóc làm Muội khóc theo... Bố lục bóp, lấy ra tờ bạc năm mươi ngàn, đưa cho Muội:

- Con đến bỏ vào thùng "*phước sương*" ủng hộ các bạn.

Tuy Muội còn nhoà nước mắt nhưng vẫn nhanh nhẩu chạy đến nhét tiền vào thùng phước sương trong điện Phật. Mẹ hỏi bố:

- Sao anh không đưa thẳng cho ni cô Minh Huệ?

- Anh muốn con tập làm việc thiện.

Thèm Mẹ

Mẹ đi Đà Nẵng, Muội đi mẫu giáo với bố. Chiều, bố và anh Phúc đón Muội, chở Muội đến quảng trường xem các chú làm khán đài khai mạc Festival. Muội chạy chơi, nhưng thỉnh thoảng lại mếu máo, bố phải dỗ...Bố và anh Phúc lại đưa Muội vào Cung thiếu nhi đi tàu hoả... Muội đòi:

- Bố... về mẹ!

Về nhà, Muội lúp xúp lui sau bếp, gọi:

- Mẹ! Mẹ!...

Không nghe tiếng mẹ như thường lệ nước mắt Muội đã lưng tròng. Và khi thấy gian bếp trông trở không có dáng quen thuộc của mẹ lúi húi làm cơm, Muội khóc oà... Đến lúc này, bố không dám nói dối Muội nữa, bố ngồi xuống ôm Muội:

- Mẹ đi Đà Nẵng, mai về.

Muội khóc to... và suốt đêm đó...

Chiều hôm sau bố đón đón Muội và chở Muội đi đón mẹ của Muội đã xuống xe ngồi chờ hai bố con tại nhà cô giáo bạn mẹ. Bố chở Muội vào ngõ, Muội thấy mẹ ngồi ngoài hiên, Muội hấp tấp xuống xe, chạy vào mé hàng hiên, Muội làm chú cóc nhảy từng nhảy đến bên mẹ. Mẹ và bố thấy Muội vừa nhảy cóc trên nền xi măng vừa nhều nước dãi, mẹ rớm nước mắt. Muội ôm được mẹ, nói:

- Không cho mẹ đi Nẵng nữa.

N.N.A

GIÓNG

Chùm truyện ngắn **100 chữ** của **Nguyễn Nguyên An**

1/-

Mão và Mẹo thường đi quanh khu phố vào buổi tối. Mão hay nhặt vỏ chai nước khoáng và vật dụng người ta vứt đi nhưng còn dùng được. Mão nói:

- Ông giống Bùi Giáng cái gì cũng nhặt.

- Bùi Giáng nhặt đem cho tôi nhặt tôi dùng. Tôi không bằng Trung niên thi sĩ.

2/-

Buổi sáng Mão và Mẹo đi tập thể dục quanh khu phố. Mão nói:

- Tôi và ông giống nhau cùng đi tập thể dục nhưng sao tôi bệu nhảo, ông lại săn chắc thế?

- Ông đi mấy vòng?

- Một. Còn ông?

- Trăm.

3/-

Mão là một nhà báo ở nhà lầu có con du học ở nước ngoài nay vừa về hưu, trở về quê thấy bạn Mẹo vẫn nghèo, Mão nói:

- Tôi và ông đều dân cầm bút giống nhau cả sao ông vẫn ở cái nhà rách thế?

- Ông nhà báo ba mươi năm khác tôi nhà văn ba mươi năm, tôi có cái nhà chui ra chui vào là may lắm rồi.

- Cùng chữ nghĩa giống như nhau?

- Ông nhà báo mà!

N.N.A

ỦNG HỘ

Thầy Hiệu trưởng xã T gặp ông Chủ tịch xã T xin ủng hộ xây trường tiểu học hai tầng. Ông Chủ tịch xã T bảo:

- Học sinh đâu mà xây hai tầng!

Một bữa thầy Hiệu trưởng nghe loa phóng thanh: “Trường Tiểu học V xin cảm ơn Chủ tịch xã T đã ủng hộ 500.000 đồng”. Gặp ông chủ tịch xã T, thầy Hiệu hỏi:

- Sao Chủ tịch ủng hộ cho trường ở thành phố nhiều thế?
- Con tôi học ở đó.

N.N.A

Huế, ngày 21 tháng 6 năm 2009

NGUYỄN VĂN VINH (N.N.A) - Hộp thư 042 Bưu điện, Huế - E.mail: nguyenan009@gmail.com Tel: 0542206586 - 0543885775 – 0914457805 - (Nhà riêng: 50 Trần Thái Tông, Huế)

NGUYỄN VĂN VINH (N.N.A) - Hộp thư 042 Bưu điện, Huế - E.mail: nguyenan009@gmail.com Tel: 0542206586 - 0543885775 – 0914457805 - (Nhà riêng: 50 Trần Thái Tông, Huế)